

st-lovo studium jako celek, tedy pokud jde o ono studium s jeho výsledkem, totiž inženýrským diplomem, čímž by se rozhodnutí krylo se zmíněným svrchu petitem st-lova podání. Pouze v tomto směru byla st-lova žádost zamítnuta, kdežto pokud jde o studium samo, bez jeho konečného výsledku zračícího se v dosažení onoho diplomu, nerozhodoval žal. úřad, jak z jeho výroku zřejmo, dosud vůbec, vyhradiv si výslovně rozhodnutí to teprve v případě nové, k tomuto cíli právě směřující st-lovy žádosti, při čemž žal. úřad naznačil toliko předem, jaké stanovisko hodlá k oné nové žádosti zaujati a podle jakých směrnic by postupoval.

V tomto směru, pokud totiž jde o studium samo, bez jeho konečného výsledku, vtěleného v dosažení inž. diplomu, vztažně o uznání účinnosti studia toho pro případné snad teprve dosažení onoho konečného výsledku způsobem, jenž by jevil právní účinky jím zamýšlené pro oblast tohoto státu, neobsahuje tedy nař. rozhodnutí autoritativního projevu žal. úřadu a není s tohoto hlediska rozhodnutím po rozumu § 2 zák. o ss. Bez významu jsou proto vývody stížnosti, pokud by z nich bylo souditi, že st-l míní již nyní brojiti proti stanovisku, jež žal. úřad, jak naznačil, svého času snad k oné další nové žádosti zaujme, zejména i s hlediska, zda té které součásti onoho studia jakožto stadiu předcházejícímu dosažení onoho konečného výsledku, přiznati jest charakter studia tuzemského či cizozemského.

Jádrem sporu jest tudíž pouze otázka, zda žal. úřad nevyhověv st-lově žádosti o nostrifikaci jeho inž. diplomu, dosaženého, jak nesporno, roku 1924 v Budapešti, tudíž v cizině, zasáhl neprávem v jeho subjektivní práva.

Na otázku tu jest odpověděti záporně, kdyžtě, jak tento tribunál dovořil již v nál. Boh. 4459/25 adm., za právního stavu nyní platného není vůbec právního nároku, aby diplom v cizině nabytý (právě tak, jako cizozemská studia) uznán byl rovnocenným se zkouškami (a studiem) na tuzemských vysokých školách technických. Není-li však předpisu, který by propůjčoval za určitých předpokladů právní nárok na uznání cizozemských zkoušek techn. a tudíž i diplomu na základě takových zkoušek vydaného — st-l, jak nesporno, složil závěrečné rigorosum taktéž až po státním převratu v Budapešti, tedy v cizině — nemohlo býti zamítnutím jeho dotčené žádosti vsaženo v nějaké jeho subj. právo, nechť již žal. úřad dal se při tom vésti úvahami jakýmikoli.

Neprávem dovozuje st-l nezákonnost nař. rozhodnutí s hlediska ústavní listiny, maje při tom patrně na mysli § 108 této listiny, kdyžtě dle jasného znění tohoto ustanovení rovnost všech čsl. stát. občanů stran výkonu výdělečné činnosti předpokládá, že v konkrétním případě splněny byly podmínky všeobecnými právními předpisy požadované, které tedy dotčeným ustanovením odstraněny nebyly.

Č. 6775.

Z á v a d n é n á z v y: I. * Název »Gräfin Emma Czernin Bezirkskrankenhaus« neupomíná na »státoprávní poměry zemí ČSR. před 28. říjnem 1918«, a nelze jej proto z tohoto důvodu uznati za závadný ve smyslu § 1. zák. č. 267/1920.

Administrativní řízení: II. K výkladu pojmů »státoprávní poměry« a »státní právo«.

(Nález ze dne 5. října 1927 č. 20.141).

Věc: Okresní správní komise v M. (adv. Dr. Frt. Wien-Claudi z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o závadný nápis.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání stěžující si komise proti výměru osp-é v T. z 15. dubna 1925, kterýmž jí jako správyni okr. nemocnice v M. v základě ustanovení § 3 zák. z 24. dubna 1920 č. 267 Sb. bylo uloženo, aby z nápisu na této nemocnici »Gräfin Emma Czernin Bezirkskrankenhaus« odstranila označení »Gräfin«, ježto odporuje ustanovení § 1 téhož zák. Svůj zamítavý výrok odůvodnil žal. úřad tím, že šlechtictví jako podklad určitých výsad bylo v čsl. republice zákonem z 10. prosince 1918 č. 61 Sb., doplněným zákonem z 10. dubna 1920 č. 243 Sb. úplně odstraněno, kdežto za státoprávních poměrů zemí čsl. republiky před 28. říjnem 1918 bylo spojeno se zvláštními oprávněními, jež byla chráněna dokonce trestní sankcí, takže nemůže býti pochybnosti o tom, že hraběcí titul v názvu nemocnice upomíná na státoprávní poměry zemí čsl. republiky před 28. říjnem 1918.

Pojednáváje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, vycházel nss z těchto úvah: — — —

V § 1 cit. zák. jsou zakázány takové názvy, jež připomínají státoprávní poměry zemí republiky čsl. před 28. říjnem 1918. Název musí tedy býti způsobilý připomínati taková zařízení nebo takové skutečnosti, které souvisejí právě se státoprávními poměry jmenovaných zemí, t. j. s poměry upravenými státním právem. Pojem státního práva zahrnuje v osobě soubor oněch norem, jež upravují organizaci státního společenství a stanoví základní pravidla pro výkon státní moci. Státoprávními poměry zemí republiky čsl. před 28. říjnem 1918 jest tedy rozuměti jednak soubor státoprávních norem plativších na tomto území před převrácením, jednak faktický stav, v němž se země ty v uvedeném směru skutečně nalézaly.

Instituce šlechtictví sama o sobě není institucí státoprávní — je na státní formě nezávislá a nesouvisí také jinak s oněmi poměry, jež upraveny jsou státním právem. Šlechtictví není ani typickou institucí býv. Rakouska neb Uher, jež by byla tvořila součást státního práva těchto států. Ta okolnost, že v čsl. republice cit. zákonem bylo šlechtictví odstraněno a že šlechtický titul připomíná na odstraněnou instituci býv. Rakouska, nečiní sporné označení ještě závadným ve smyslu § 1 cit. zák., neboť ne každá připomínka na nějakou instituci existovavší za časů býv. Rak. a upravenou v právním řádu čsl. republiky způsobem odchýlným, jest způsobilá přivoditi závadnost označení ve smyslu cit. zákonného ustanovení, nýbrž musí to býti připomínka na poměry státoprávní. Ježto pak, jak shora dovedeno, v zakázaném nápisu připomínku takovou spatřovati nelze, bylo naříkané rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.